

<https://www.manisahaberleri.com/okuma-gozlugu-5-baba-ogul-ve-kutsal-roman-murat-gulsoy>

“İyi kitap nasıl olmalı?” sorusuna hep aynı yanıtı veririm: “En iyi kitap sizi başka bir kitaba götürür.” Eğer okuduğunuz kitap sizi yazarın başka kitaplarına veya başka yazarlara götürüyorsa o kitap iyi kitaptır. Hele söz konusu olan edebi metinlerse bu ölçü benim için vazgeçilmezdir. İyi metinler sayesinde dünyanın en güzel paradoksunun içine düşeriz: Okudukça okuyacağımız kitaplar çoğalır. Üstüne bir de bu güzel romanların, öykülerin içinde daha önce okuduğumuz yazarlar ve eserleri bize göz kırpmıyor, okumadıklarımız bizi çağırıyorsa benzersiz bir edebi hazza ulaşırız. Ray Bradbury’nin dediği gibi, “Dünyanın en güzel poleni kitap tozudur, edebi alerji yapar.”

Murat Gülsoy’un 2012 yılında yayımlanan ve 2013 Notre Dame de Sion Edebiyat Ödülü’nü kazanan *Baba Oğul ve Kutsal Roman* adlı romanı tam da anlatmaya çalıştığım gibi, sizi alıp edebiyatın büyülü dünyasında yolculuğa çıkararak, bir hikâyenin içine çekip bırakmayan, hem yazarın hem anlatıcının bazen yanında bazen ardında yürümenizi sağlayarak kendinizi yalnızca bir okur değil bir roman karakteri gibi hissettiren bir eser.

Murat Gülsoy üretken olmasının yanısıra yazmak üzerine düşünen, düşüncelerini kendine saklamayıp paylaşan, yayımlayan bir yazar. Yaratıcı yazarlık dersleriyle, Ayfer Tunç ile uzun yıllardır yaptıkları Diyaloglar söyleşileriyle, (söyleşilerin Diyaloglar adında kitaplaştırıldığını da belirtelim) okurlarıyla sürekli etkileşim halinde olan bir edebiyatçı. *Büyübozumu:Yaratıcı Yazarlık ve 602. Gece* isimli kitaplarını yazma eylemi üzerine düşünen ve yeni bakış açıları edinmek isteyenlere özellikle öneririm. Dostoyevski ve Oğuz Atay gibi mühendis/yazar olan Gülsoy öğretim üyeliğine de devam ediyor.

Murat Gülsoy okurları onun kendine özgü üslubunu, anlatım zenginliğini iyi bilirler. Onun öykülerinde şaşırırsınız, gülümsersiniz, hayret edersiniz, tedirgin olursunuz, merak edersiniz, ürperirsiniz. Her öyküde sizi farklı hislerle yüzleştirmeyi başarır. İç içe geçme hâli Murat Gülsoy'un metinlerinde sıkça karşımıza çıkar. Yazarla anlatıcı, gerçekte kurgu, hayalle rüya bazen yer değiştirir, bazen içi içe geçer. Murat Gülsoy hem kurmacanın hem de çağımızın olanaklarını kullanmaktan kaçınmaz.

Örneğin.. Sedat Simavi Edebiyat Ödülünü kazandığı *Gölgeler ve Hayaller Şehrinde* adlı romanında bizi sıra dışı Osmanlı aydını Beşir Fuad'ın yaşadığı döneme götürür. Romanın kahramanı Türk asıllı Fransız gazeteci Fuat, Beşir Fuad'ın (aslında gerçek yaşamda var olmamış) oğludur. II. Meşrutiyet dönemindeki kargaşa ortamını, doğu-batı çatışmasını, bir gencin kimlik bunalımını mektuplarla örülü romanda izleriz.

Örneğin.. Sait Faik Hikâye Armağanı'nı kazanan *Bu Kitabı Çalın* adlı kitabının aynı adlı öyküsünde yazar okuru kurmacanın eğlenceli dünyasında dolaştırır. Öyküde "Bu Kitabı Çalın" isminde öykü yazan bir yazar kitabı yayımlandıktan sonra başına gelenleri anlatır.

Örneğin.. Son romanı *Ressam Vasıf'ın Gizli Aşklar Tarihi*'nde cumhuriyet döneminin unutulmuş ressamı Vasıf'ın hayat hikâyesini okurken resim sanatının ustalarıyla karşılaşır, sanat tarihinde bir gezintiye çıkarız. Kurmaca ile gerçek birleşmiş, iç içe geçmiştir. Bu romanın ilgi çekici bir özelliği de kapak resminin Murat Gülsoy tarafından bir yapay zekâ programına yaptırılmış olmasıdır.

Aslında son romanını da çok beğendim ama *Baba Oğul ve Kutsal Roman* hakkında yazmak istedim. Çünkü yazının başında söz ettiğim özellikler bu kitapta yoğunlukla yer alıyor ve okuru 'hem yaşanan hem yazılan' bir romanın içine alarak eğlenceli ve kendine özgü bir âleme çekiyor.

Romanda Tanpınar var, Oğuz Atay var, Borges var, Nabokov, Kafka, Çehov var. Sadece yazarlar ve eserleri değil roman karakterleri de zaman zaman arz-ı endâm ediyor: Doktor Ramiz, Humbert, Olric, Selim Işık... Romanın anlatıcısı da yazar olduğu için bolca edebi çağrışımlar, okumayı daha da keyifli kılıyor.

Romanın isimsiz anlatıcısı olan orta yaşa gelmiş tanınmış yazar, köpeği Kıtmir'le, uykuları sürekli kâbuslarla bölünen rüyalarından kurtulamayan huzursuz bir yaşam sürerken bir gece sabaha karşı gözaltına alınır. Sebebini bilmemektedir. O andan itibaren bizi katmanlı bir hikâyeye bekler. Anlatıcının zihninde bir yolculuğa çıkar, gözaltının öncesi ve sonrasında yaşananları öğreniriz.

Kıtmir'i dolaştırırken (Kıtmir çok özel ve eğlenceli bir karakter) parkta tanıştığı Merve isimli genç bir kız, Merve'nin köpeği Robin, uzun yıllar sonra yeniden görüşmeye başladığı eski ve tutkulu aşkı Asena, Asena'nın kardeşi Emir. Romanın ana karakterleri bunlar. Tabii bir de yazarın Gollum-Olric karışımı iç sesi. Ve elbette rüyalar. Rüyalar romanın eksenini oluşturuyor aslında. Kitabın başındaki Tanpınar alıntısı bu anlamda çok önemli:

“Şimdi hastalığını da, tedavisini de biliyor. Yaman adamdır. Mükemmel bir kültürü vardır. Sonra iradesi... Bu irade sayesinde öyle bir rüya gördü ki!..”

'Yaşanırken yazılan', 'yazılırken yaşanan' bir romanın içinde, kâh Attilâ İlhan'ın “Elde var hüznün” dizesiyle, kâh George Orwell'in Bin Dokuz Yüz Seksen Dört kitabından bir sahneyle, kâh Saatleri Ayarlama Enstitüsü'nden Doktor Ramiz'le karşılaşarak karanlığa tutulan koyu bir ironiyle eşsiz bir okuma serüveni yaşıyoruz.

Murat Gülsoy'un romanını okurken okurda kuvvetli etki bırakan şeyin ne olduğunu yine romandan alıntı yaparak ifade etmek istiyorum:

“İyi bir edebiyat eseri insana déjavu duygusu verir. Edebiyatın heyecan verici özelliği de bu değil mi: insanların zihinlerinin içinden geçenlere tanık olma hissi yaratması. Elbette bir yanılsama bu ama kuvvetli bir etki bırakır iyi yapıldığı zaman.”

e-posta: engin.topuz45@gmail.com

*Baba Oğul ve Kutsal Roman, Murat Gülsoy.

Can Yayınları, 2012. 249 sayfa.